Simulare 2021

Tips and tricks

Proiectele politice din a doua jumătate a secolului XVIII:

-în spațiul extracarpatic se voia revenirea la domnii pământene

-în spațiul intracarpatic românii militau pentru drepturile lor în Transilvania

Istoria României de-a lungul secolelor nu a avut o evoluție liniară, ci un parcurs marcat de fluctuații și schimbări bruște. Așa cum remarca Nicolae Iorga „istoria este cea dintâi carte a unei nații", subliniind rolul esențial al trecutului în formarea identității naționale. INTRODUCERE GENERALĂ!!!

În a doua jumătate a secolului al XVIII-lea, în spațiul românesc se conturează o serie de proiecte politice care reflectă eforturile elitei de a reorganiza statul și de a limita dominația externă. (introducere pentru proiectele politice) Astfel, un obiectiv al proiectelor politice referitoare la statul român modern, în a doua jumătate a secolului al XVIII-lea este revenirea la domniile pământene. Un moment important îl reprezintă memoriul redactat în anul 1772, în contextul tratativelor de la Focșani, care exprimă eforturile boierimii din Moldova si Țara Românească. Acest proiect susținea unirea celor două principate într-un stat comun și înlăturarea regimului fanariot, perceput ca sursă de abuzuri și instabilitate. Totodată, documentul prevedea instituirea unei garanții colective din partea marilor puteri europene, respectiv Austria, Rusia și Prusia, ceea ce demonstrează apelul la contextul internațional pentru susținerea reformelor interne și pentru consolidarea autonomiei.

Un proiect politic referitor la statul român modern, din prima jumătate a secolului al XIX-lea este Constituția Cărvunarilor. Constituția Cărvunarilor (1822) se înscrie în seria primelor încercări de reformare politică din Moldova, într-un context marcat de prăbușirea regimului fanariot. Documentul este asociat cu activitatea lui Ionică Tăutu. Un element esential al Constituției Cărvunarilor este limitarea autorității domnitorului. Totodată, proiectul acordă un rol central unei adunări reprezentative a boierilor. De asemenea, proiectul reflectă începuturile ideii de legalitate și guvernare prin lege, sugerând că autoritatea politică trebuie exercitată în cadrul unor norme stabilite. A.D. Xenopol consideră acest proiect drept "cea dintâi întrupare a unei gândiri constituționale în Țările Românești"

In ansamblu, Constituția Cărvunarilor reprezintă o etapă semnificativă în evoluția gândirii politice românești, anticipând dezvoltările ulterioare. Astfel, un fapt istoric care a favorizat formarea statului român modern, desfășurat în perioada 1857-1859 estte dubla alegere a lui Alexandru Ioan Cuza. De organizarea celor două Adunări Elective care urmau să desemneze domnul s-au ocupat trei caimacani care țineau locul Guvernului. În Moldova, Adunarea Electivă era dominată de reprezentanții Partidei Naționale, care l-au desemnat ca domn pe colonelul Alexandru Ioan Cuza. În urma alegerilor, A.I. Cuza este numit domn al Moldovei la data de 5

ianuarie 1859. În ceea ce privește Adunarea Electivă din București, aceasta era dominată de conservatorii care și-l doreau ca domn pe Gheorghe Bibescu sau Barbu Știrbei. Însă, la intervenția Partidei Naționale și a presiunii venite din partea populației capitalei, Adunarea Electivă îl desemnează ca domn al Țării Românești tot pe A.I. Cuza la data de 24 ianuarie 1859. Prin urmare, acest fapt a rămas în istorie sub denumirea de „politica faptului împlinit" . Prin dubla alegere a lui Cuza, s-a realizat de-facto unirea Moldovei cu Țara Românească, prima etapă în formarea statului național modern român.

Deși domnul a contribuit semnificativ la consolidarea statului român, împotriva sa a luat naștere Monstruasa coaliție, o alianță care urmărea detronarea lui Cuza. Astfel, locul lui Cuza a fost luat de o dinastie străină.

Din punctul meu de vedere, noua situație din statul român a necesitat adoptarea unei constituții. Văzută ca o lege fundamentală ce asigură respectarea unui contract social încheiat între suveran și popor de către J.J. Rousseau, Constituția din 1866 reprezintă piatra de temelie a statului de drept. Constituția are ca model Constituția Belgiei, una dintre cele mai democratice din Europa secolului XIX. Legea fundamentală stabilea ca formă de guvernământ monarhia constituțională ereditară. Printre cele mai importante principii consacrate de Constituția din 1866 este cel al separării puterilor în stat. Conform acestuia, puterea executivă o avea domnul și Guvernul, puterea legislativă o avea domnul și Parlamentul, iar puterea judecătorească era exercitată de instanțele judecătorești. Domnul avea următoarele atribuții: numea și revoca miniștri, era comandantul armatei, bătea moneda, conferea distincții, decorații. Constituția stabilea o serie largă de drepturi si libertăți cetățenești precum: libertatea conștiinței, a presei și a întrunirilor, libertatea învățământului. Conform articolului 7, libertatea exercitării drepturilor politice și a cetățeniei române aveau doar creștinii. Articolul 19 stabilea ca proprietatea, de orice natură, era proclamată sacră și inviolabilă. Sistemul electoral se baza pe votul cenzitar, iar vârsta minimă a alegătorilor era fixată la 21 de ani.

În concluzie, istoria acestor state a fost marcată de abilitatea de a naviga între amenințările politice, conflicte și negocieri, reflectând complexitatea națiunii române în fața presiunilor externe. CONCLUZIE GENERALĂ!!!